॥ २८ ॥ २९ ॥ गतज्वरः निश्चितआसीत् ॥ ३० ॥ अच्युतेआत्मायस्यतस्य ॥ ३१ ॥ नरेंद्रादीनांलक्ष्मीर्लक्ष्म्यः विभूतयःविश्वसृजामयेनउप कृप्ताविरचिताः ताभिःसहकुरुराट्दुर्योधनोऽतप्यत् ॥ ३२ ॥ महिषीसहस्रमितिबहुत्वोपलक्षणम् क्वणद्भिरंघ्रिभिःशोभायस्य मध्येसुचारुसुचारुमध्यमित्यर्थः कुचकुंकुमैःशोणाहारायस्यतत् श्रीमंतिमुखानियस्यतत् चलैःकुंडलैःकुंतलैश्चआढ्यंसंपन्नमशोभतेतिशेषः ॥ ३३ ॥ क्वापिक

ततोयुधिष्ठिरोराजासुहृत्संबंधिबांधवान् ॥ प्रेम्णानिवासयामासकृष्णंचत्यागकातरः ॥ २८ ॥ भगवान पितत्रांगन्यवात्सीत्तस्रियंकरः॥ प्रस्थाप्ययदुवीरांश्चसांबादींश्चकुशस्थलीम्॥ २९ ॥ इत्थंराजाधर्मसुतो मनोरथमहार्णवम्॥ सुदुस्तरंसमुत्तीर्यकृष्णेनासीद्गतज्वरः ॥ ३० ॥ एकदांऽतःपुरेतस्यवीक्ष्यदुर्योधनःश्रियम् ॥ अतप्यद्राजसूयस्यमहित्वंचाच्युतात्मनः ॥ ३१ ॥ यस्मिन्नरेंद्रदितिजेंद्रसुरेंद्रलक्ष्मीर्नानाविभांति किलविश्वसृजोपकृप्ताः ॥ ताभिःपतीन्द्रुपदराजसुतोपतस्थेयस्यांविषक्तहृदयःकुरुराडतप्यत् ॥ ३२ ॥ यस्मिंस्तदामधुपतेर्महिषीसहस्रंश्रोणीभरेणशनकैःक्वणदंघ्रिशोभम् ॥ मध्येसुचारुकुचकुंकुमशोणहारं श्रीमन्मुखंप्रचलकुंडलकुंतलाढ्यम् ॥ ३३ ॥ सभायांमयकृप्तायांक्वापिधर्मसुतोऽधिराट्॥ वृतोऽनुजैर्बंधुभिश्चकृष्णेनापिस्वचक्षुषा॥ ३४ ॥ आसीनःकांचनेसाक्षादासनेमघवानिव॥ पारमेष्ठ्यश्रियाजुष्टःस्तूयमानश्चबंदिभिः॥ ३५ ॥ तत्रदुर्योधनोमानीपरीतोभ्रातृभिर्नृप ॥ किरीटमालीन्यविशदसिहस्तःक्षिपन् रुषा॥३६॥ स्थलेऽभ्यगृह्णाद्वस्त्रांतंजलंमत्वास्थलेपतत्॥ जलेचस्थलवद्भ्रांत्यामयमायाविमोहितः॥३७॥ जहासभीमस्तंदृष्ट्वास्त्रियोनृपतयोऽपरे॥ निवार्यमाणाअप्यंगराज्ञाकृष्णानुमोदिताः॥ ३८॥

दाचित्सविरेजइतिशेषः स्वस्यचक्षुषाहिताहितज्ञापकेन ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ मानीसाहंकारःकिरीटंचमालाचविद्येतेयस्यसः न्यविशत्विवेश क्षिपन्द्वास्थादीन्अधिक्षिपन् ॥ ३६ ॥ तत्रस्थलेवस्त्रांतमभ्यगृह्णात्आकुंचितवान् कुतःतस्मिन्स्थलेएवभ्रांत्याजलंमत्वाजलेचअपतत् कुतः स्थलवद्भ्रांत्या ॥ ३७ ॥ ३८ ॥